

Hovedsigtet er blevet bevaret, men udformningen er blevet meget bureaukratisk. Dette gælder således selve opdelingen i løn/avance og materialer, der giver en række administrative problemer og derudover konkurrenceforvridende situationer. Det gælder også fremgangsmåden i forbindelse med lejeres, andelshaveres og ejerlejlighedsejeres tilskud til fællesarbejder, hvor hver enkelt skal underskrive en særskilt ansøgning. Endelig er etableringen af ordningen sinket væsentligt, hvilket er u hensigtsmæssigt for de mange håndværkere, der i tiden, der går, indtil ordningen træder i kraft, ikke kan få noget som helst arbejde gennemført. Disse forhold har det ikke været muligt at ændre.

Imidlertid skal Socialdemokratiets glæde over, at det lykkes at gennemføre et beskæftigelsesfremmende initiativ, ikke fordunkles af de nævnte problemer.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Socialistisk Folkeparti er fuldt ud opmærksomt på den katastrofale beskæftigelsessituation i byggebranchen, men vi mener ikke, at den i nærværende lovforslag foreslåede ordning er den rigtige måde at løse problemerne på – først og fremmest fordi den reelle merbeskæftigelse er overordentlig tvivlsom. Den foreslåede tilskudsordning er konstrueret på en sådan måde, at den i første række vil blive brugt til projekter, som alligevel ville blive realiseret. Det er derfor helt urealistisk, at merbeskæftigelsen vil blive på ca. 7.000, således som regeringen og forligspartierne forestiller sig.

Socialistisk Folkeparti har peget på, at pengene kunne bruges langt bedre i forbindelse med en forøget byfornyelsesindsats og et større nybyggeri. Det samlede byfornyelsesbehov er opgjort til 100 mia. kr., og med det nuværende ambitionsniveau vil det tage ca. 40 år, før beho-

vet er dækket. Det er derfor udtryk for en forkert prioritering af statens knappe ressourcer, at der kan gives tilskud til indretning af gildestuer i millionvillaer i Hørsholm, i stedet for at der foretages en koncentreret indsats omkring den del af boligmassen, som virkelig trænger til fornyelse.

Der er samtidig fortsat behov for nybyggeri, og det er skandaløst, at regeringen skærer ned i den almennyttige byggekvote, på samme tid som der gennemføres en Storm P.-model til i alt 1,8 mia. kr. som foreslået i nærværende lovfor-slag.

Tilskudsordningen kunne være interessant, hvis den var koncentreret om energibesparende foranstaltninger. Det er karakteristisk, at alle partier i Folketinget taler om miljø og grøn politik, men når det kommer til konkret handling, kniber det en smule. I forbindelse med CO₂-forliget får industrivirksomheder kompensation, hvis de gennemfører energibesparende foranstaltninger. Hvorfor kan den samme tankegang ikke blive gældende for boligsektoren? Hvis tilskuddet var koncentreret om energibesparende foranstaltninger, ville der være perspektiv i det. Dette har desværre ikke fundet forståelse hos forligspartierne.

Det har været nævnt, at en koncentration om energibesparende foranstaltninger ville blive for bureaukratisk at administrere. I betragtning af, at den foreslåede ordning er overordentlig bureaukratisk, er det svært at tage dette argument alvorligt. Det har eksempelvis under udvalgsarbejdet været umuligt at få en præcisering af, hvad der skal forstås ved luksusprægede investeringer, som ifølge lovforslaget ikke er berettigede til tilskud. Dette betyder, at det i praksis skal være kommunerne, som skal foretage denne vurdering, hvilket dels vil give et uholdbart bureaukрати, dels vil medføre en forskelligartet administration af loven i kommunerne.

På ovennævnte baggrund agter Socialistisk Folkeparti at stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et andet *mindretal* inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) for-